

Φύλαξ. Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος

1—39 Πρόλογος. Ὁ φύλαξ κατὰ-
καίται ἐπὶ τῆς στέγης τῶν ἀνακτόρων
τῶν Ἀτρειδῶν ἐπερειδόμενος ἐπὶ τῶν
ἀγκώνων (ἀγκαθεν 3), θεώμενος δὲ (22)
μακρὰν τὴν λάμψιν τοῦ πυρὸς περιχαρῆς
ἀναπηδᾷ. Ἐν στίχῳ 31 ὀργεῖται μικρὸν.
Περὶ τοῦ τηλεγραφικοῦ πυρὸς ἀκούουσιν
οἱ θεαταὶ πλείονα ἐν στίχῳ 293 κέ.
Ἄλλως ἀρκοῦσι τὰ λεγόμενα ἐνταῦθα
ὑπὸ τοῦ φύλακος, ὅπως διαφωτίσωσι
τοὺς θεατὰς περὶ τῆς παρουσίας καταστά-
σεως καὶ τῶν προηγησαμένων γεγονότων.
Τὰ καθὼς ἔχοντα ἐν τῇ οἰκῷ, ἅτινα
προδηλοῦσι τὸ τέλος τῆς δράσεως, ὑπαι-
νίσσεται ὁ φύλαξ στίχ. 18 κέ. καὶ στίχ.
36 κέ. — Οἱ στίχοι 4 κέ. ἐξεγείρουσιν
εἰς τὸν θεατὴν τὴν ἰδέαν, ὅτι εἶναι ἔτι
νόξ. Τὸ Ἴλιον ἐάλω περὶ μέσας νύκτας.
Ἐν Εὐρ. Ἐκ. 914 μεσονύκτιος ὠλύμαν
μνημονεύει ὁ Σχολ. τὸν στίχον τῆς Μικρᾶς
Ἰλιάδος: νόξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ'
ἐπέτελλε σελήνη.

1 κέ. Ὡς πολλάκις τὸ αἰεὶ μὲν . .
καὶ νῦν κεῖται ἐν ἀλληλουγίᾳ, ὡς Σοφ.
Αἰ. 1—3 αἰεὶ μὲν . . δέδορκα σε . .
θηρώμενον· καὶ νῦν . . σὲ ὄρω, οὕτω
καὶ ἐνταῦθα τῇ γενικῇ προτάσει θεοὺς
μὲν αἰτῶ . . φρουρᾶς ἐτείας μῆκος ἔπεται
ἢ μερικὴ περίπτωσις καὶ νῦν στίχ. 8.
Πρβ. Ὀμ. Ἰλ. 1, 107 κέ. αἰεὶ τοι τὰ
κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι, καὶ
νῦν . . ἀγορεύεις καὶ σημ. εἰς Χο. 692.
— μῆκος: εἶναι αἰτιατικὴ τῆς χρονικῆς
διαρκείας συνδετέα τῷ αἰτῶ ἦτοι διὰ
τοῦ μήκους, κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτησίου
φρουρᾶς αἰτῶ παρὰ τῶν θεῶν ἀπαλλαγὴν
τῶνδε τῶν μόχθων (πρβ. Wunder, De
Aesch. Ag., Grimae 1857 σελ. 6 κέ., ὅστις

ὅμως θεοὺς μὲν αἰτῶ ἀντιτίθει τῷ νῦν
δὲ 20), οὐχὶ δὲ αἰτιατικὴ τοῦ κατὰ τι
ἀναφερομένη εἰς τὸ ἐτείας (ἐτείας κατὰ
τὸ μῆκος). Πρὸς τὴν χρονικὴν αἰτ.
μῆκος πρβ. 1140 ἀμφιθαλῆ καθὼς βίον
καὶ Εὐρ. Ὀρ. 72 παρθένε μακρὸν δὴ
μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου. Ὁ νόξ: ἤδη
ἐνιαυτὸν ὅλον φυλάττων καὶ μάτην ἐξαι-
τούμενος κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο παρὰ
τῶν θεῶν ἀπαλλαγὴν τῶν μόχθων ἀναγ-
κάζομαι ἔτι καὶ νῦν νὰ παραδοῦν τὸ
σημεῖον τοῦ πυρὸς. — Κατὰ τὴν προ-
φητείαν τοῦ Κάλχαντος (Ὀμ. Ἰλ. 2, 329)
ἢ ἄλωσις τοῦ Ἰλίου ἐμελλε νὰ συμβῇ
τῷ δεκάτῳ ἔτει τῆς πολιορκίας. Ὄθεν
ἢ Κλυταιμῆστρα ἔχρηζε μόνον κατὰ τὸ
ἔτος τοῦτο νὰ καταστήσῃ φύλακα, καθὰ
καὶ ὁ τοῦ Αἰγίσθου σκοπὸς (Ὀμ.
Ὀδ. 4, 526 φύλασσε δ' ὁ γ' εἰς ἐνιαυ-
τόν) ἐν μόνον ἔτος ἐφύλαττε, καὶ ἐὰν
τὸ δέκατον ἔτος ἤγγιζεν ἤδη εἰς τὸ τέρ-
μα (40), τότε ἠδύνατό τις νὰ ἀναμένῃ,
ὅτι ἢ εἶδησις περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς
Τροίας θὰ ἤρχετο μετ' οὐ πολὺ. Κατὰ
τὸν τρόπον τοῦτον προπαρασκευάζεται
ἢ τοῦ σημείου τοῦ πυρὸς ἐμφάνισις ἐν
στίχῳ 20. — φρουρᾶν κοιμᾶσθαι: ἐν
εὐρυτέρᾳ χρήσει τῆς συστοίχου αἰτιατι-
κῆς ἀντὶ φρουρᾶν φρουρεῖν, διότι φρου-
ρεῖ οὐχὶ καθεύδων, ἀλλὰ ἀνακλινώμενος
καὶ κοιμώμενος δίτην κυνὸς ἦτοι ἀγρυ-
πνος. Πρβ. Σχολ. ν. «τὸ κοιμώμενος οὐκ
ἐπὶ ὕπνου: πῶς γὰρ ἂν καὶ φρουροὶ καὶ
ἄστρα βλέποι ὁ ὕπνῳ; ἀλλὰ ἐπὶ ἀπλῆς
ἀνακλίσεως, ἵνα ἢ ὁ φύλαξ οὗτος κοιμώ-
μενος καθὰ καὶ κύων ἐν φυλακῇ» καὶ
Εὐρ. Ρῆσ. 5 τετράμοιρον νυκτὸς φυλακῆν
πάσης στρατιᾶς προκλήθηται. — στέ-
γαις: τοπικὴ δοτικὴ, ἐπὶ τῆς στέγης.